

**syster cysta**

jag försvann in i mitt huvud  
när stormen kom  
lämnade skrynkliga papperslappar för vinden  
mitt testamente  
där jag beskyllde mina ofödda systrar  
för att flickan i spegeln  
aldrig blev kvinna

[kanyl nr 14 känns som ett nålstick  
om man inte vet hur det känns  
att injiceras med liv]

och hon skymtar förbi där än  
förtvinat ofullvuxen  
skakandes uppgivet på huvudet  
när jag ber henne komma närmre  
och rädslan över att livet är ett tidsfördriv  
som gör ont  
har målat hennes läppar  
till spända streck

[du bad mig  
att alltid vara rak  
jag har inte böjt mig sedan dess]

och hon betalar fortfarande känslaskulder  
jag inte har råd med  
med höger hand över syster cysta  
i en kråksång om ingenting